Reis van den Koning naer Luik.

De Koning, de hertogin van Braband en de graef van Vlaenderen zyn zondag middag te Luik aengekomen, vergezeld van de ministers van het inwendige, finantien en 's lands werken, en veel andere officieele persoonen. De doorluchtige bezoekers werden in de statie ontvangen door den burgemeester aen het hoofd des gemeente-raeds, en door alle de andere overheden van Luik. Een prachtig paviljoen stond er opgeslagen om Z. M. te ontvangen, die er door den heer burgemeester Neuville verwelkomd werd.

Na op de aenspraek van den burgemeester geantwoord te hebben, is de Koning met zyn gevolg in de hofkoetsen gestapt, en de stoet heeft zich op weg begeven naer het gouvernements-hotel.

Toen Z. M. uit de statie kwam, werd hy letterlyk overvallen door eenen regen van bloemen, bloemtuilen en petitien ; men mogt een oogenblik vreezen dat de geestdrift des volks zoo verre ging gaen van het koninglyk rytuig te overrompelen ; op gansch den weg dien de stoet moest doorryden, bleef die onbeschryfelyke geestdrift voortduren. De versieringen der straten waren zoodanig, dat de doortogt in verscheidene derzelve er door belemmerd was. Een brief kan niet schryven wat uitstorting, wat overdryving van rykdom er overal te zien was.

In het gouvernements-hotel aengekomen, heeft de Koning aldaer eenige oogenblikken rust genomen, en is vervolgens met de graef van Vlaenderen naer de St-Lambertplaets gereden, om den *défilé* der troepen by te woonen. H. K. H. de hertogin van Braband, woonde deze plegtigheid by van de hoogte des balkons van het gouvernement.

Een uer daerna ontving Zyne Majesteit al de overheden van Luik ; daer werden al niet min dan zeven-en-veertig redevoeringen by dien ontzaglyken ontvangst uitgesproken.

Ondertusschen had den zangpryskamp plaets door de maetschappy *Legia* geopend. De worsteling was hevig en de pryzen werden duchtig betwist. Holland, Duitschland, Frankryk hadden hunne koor-maetschappyen afgezonden, en onder alle deze met elkander zoo vreemde maetschappyen, heerschte de grootste broederlykheid.

Om 6 ure en half had het groot banket plaets aen den Koning en zyne doorluchtige kinderen opgedragen door de toejuichingen der menigvuldige genooden begroet.

Op het nageregt stelde de burgemeester van Luik den volgenden heildronk voor :

« Aen den Koning !

» Aen den Koning ! dien Europa eert. Aen den Koning ! aen wien wy te danken hebben dat wy zoo hoog in de achting der natiën geplaetst zyn.

» Aen den Koning ! die door zyne volmaekte voorzigtigheid — welke met zich zelve altyd dezelfde gebleven is — ons negen-en-twintig jaren vrede en voorspoed gegeven heeft.

» Aen den Koning ! die met eene volkomene zelfsverloochening — waervan de gedachteais nooit zal verloren gaen — zoo volmaektelyk het konstitutionnele beheer heeft uitgevoerd.

» Aen den Koning ! wiens voorbeeld, in het hert zyner zonen geprint, den verzekerden onderpand is dat ons heil het heil onzer kinderen zal zyn.

» Aen den Koning ! den besten der koningen.

» Leve de Koning ! (Toejuichingen.)

» Leve de koninglyke familie ! (Toejuichingen)

Zyne Majesteit heeft aen M. Neuville geantwoord als volgt :

« Laet my toe, Mynheeren, u te bedanken in mynen naem » en in den naem myner kinderen, voor het onthaal dat wy » heden in uw midden ontvangen hebben. Na eene lange » regering, als de bekoorlykheid der nieuwigheid verdwenen » is, is het wel zoet en aengenaem de uitdrukking van zulke » warme en toegenegene gevoelens te ontvangen.

» Van ongeheugelyke tyden heeft de Luikenaer zich doen » onderscheiden door zyne liefde voor zyn vaderland en voor » de vryheid, door zynen moed, zyn vernuft en zyne be- » hekwaemheid tot het werk. Dat zyn de elementen waerop » de grootheid en de veiligheid der Staten berusten. Myn- » heeren, gy behoort tot een land dat alles bevat wat een » volk kan gelukkig maken, alles wat zyne louterste gene- » genheid weerdig is. Bewaert ze, deze genegenheid, uw » land verdient ze, en laet my toe te drinken op den voor- » spoed der stad Luik en dezer edele provincie. »

Onmogelyk te zeggen met wat donder van bravos die woorden bejegend wierden.

Om 10 ure was het banket geëindigd. Op dit uer begon het venetiaensch feest op de Maes en luisterlyke serenaden werden op de St-Lambertplaets den Koning gegeven.

M. Van der Doest de Villebois, gouverneur des heriogdoms Limburg, en M. de generael Coenegracht, zyn Koning Leopold komen groeten namens Z. M. Koning Willem III van Holland.

Schrikkelyke ramp. — Berigt aen de verbruikers van gaz-olie.

Een voorval die schrikkelyke gevolgen gehad heeft en er nog schrikkelyker had kunnen hebben, heeft verleden zaterdag in den kleinen molen te Siehem plaets gehad.

M. Van Elsen, molenaer aldaer en levens koopman in granen, had eene schuit met boekweit geladen, wanneer hy met den schipper, volgens gebruik een glas bier was gaen drinken. Intusschen was de vrouw van den schipper by de molenaresse gekomen om wat te klappen en vervolgens met haer het schip eens te gaen afzien.

Het begon avond en donker te worden. De molenaresse deed den quinquet ontsteken, welke den avond te voren byna al de olie had opgebrand, zoo dat men welhaest genoodzaekt was, dezelve van nieuwe olie te voorzien. Men blaesde dus den quinquet uit, en stak intusschen de lamp aen welke men op weinigen afstand van den quinquet zette om de olie zonder storten te kunnen ingieten.

De bol van den quinquet omtrent halfvol zynde, vatte de olie, welke voor die soorten van lampen dient en welke men gaz-olie noemt, in eens vuer en vloog, spuitende en brandende den bol uit. De molenaresse en de schippersvrouw hadden elk een hunner kinderen op hunnen arm, en deze ongelukkige wichtjes kregen dien vlammenden spiritus op hunne aengezigten. De beide moeders verschrikt poogden de vlammende olie met hunne handen van de kinderen af te vagen, maer ook hunne handen even als hunne aengezigten, hals en borsten, overal waer de spiritus aen de bloote huid kwam, brandde mede. Kermend huilend rondloopende, voerden zy de vlammen den huize door.

De zoon van den molenaer die de olie had ingegoten, ontvlugtte met zyn broerken dat tooneel van vuer en vlam, hetwelk door de glazen schynende, van uit den molen door den muldergast bemerkt werd ; deze sprong ylings ter hulp, dreef door roepen en stooten de verschrikte molenaresse naer de sluis, terwyl hy intusschen met klak en zakdoek haer poogt te blusschen, de vlammen af te dryven of uit te slagen ; niets baete, tot dat hy in het voorbygaen eenen eemer gevat hebbende, denzelven aen de sluis volschepte en de molenaersvrouw er mede overgoot, die op hare beurt haer kind ter blussching in den Demer stak ; een tweede eemer water blusschte de nog brandende molenaresse eindelyk geheel.

Intusschen lag de schippersvrouw nog altyd te branden en te kruipen om hulp zoekende en om water roepende, terwyl zy poogde den brandenden spiritus van haer kind, hetwelk reeds niet meer weenen kon, te verwyderen.

De gast haestte zich met eenen eemer water haer ter hulp te snellen en haer ook te blusschen, hetwelk nu des te beter ging daer de spiritus byna opgebrand was ; doch de gordynen stonden ook reeds in brand en geheel het gebouw ging in asch worden gelegd, zonder het onverschrokken beleid van dien moedigen molenaers-gast den genaemden Leopold Michiels, die het verslindend element bemeesterde.

De stank waermede de brandende spiritus de plaets vervuld had had, was zoo groot, dat een persoon die na het gebeurde er in gekomen is, moest terug springen en daerdoor als verstikt ten gronde viel.

De molenaresse door den muldersgast met haer kind gebluscht zynde, is naer het dorp geloopen waer de geneesheer haer seffens verpleegd heeft. Zy heeft groote brandwonden, doch de schippersvrouw is deerlykst gesteld. Het kind der molenaresse is ook buiten gevaer ; maer dat van den schipper is weinige uren na het gebeurde, overleden.

Dit ongeval moet tot voorzigtigheid aenmanen degenen die zulke gaz-olie gebruiken, en hun doen oppassen van daer niet te digt by te komen met vuer, waerdoor dezelve, gelyk men ziet, onvoorziens kan in brand vliegen en de grootste onheilen veroorzaken.

De heldendaden der Garibaldiers.

Ziehier een uittreksel van een officieel verslag over de heldendaden der Garibaldische benden :

« Ten gevolge der groote verliezen door Garibaldi geleden in zyne ongelukkige onderneming tegen Capua, heeft de condottieri alle de mannen onder de wapens teruggeroepen welke hy te voren had weggezonden. Maer deze den dienst geweigerd hebbende, begaf de kapitein der nationale wacht van het distrikt Carsoli, M. Luigi Marj, opperhoofd des revolutionnaire komiteits, des morgends van den zondag 7 october, met 12 nationale wachten naer Pereto. By zyne nadering begon het volk alarm te roepen, elken liep zich wapenen, de vrouwen zelve namen bylen, stokken en steenen in de hand. De revolutionnairen hadden den tyd in het huis van MM. Penna binnen te vlugten, terwyl het volk de schild des Konings van Piemont vernielde en dien van den wettigen vorst wederom opstak. Maer weldra omringde het woedende volk het huis en sommeerde met vreeslyke geschreeuwen de revolutionnairen om te vertrekken.

Toen deze zagen dat het vuer aen het huis ging gestoken worden, wilden zy al door de menigte wegvlugten. Een gevecht moest daer noodzakelyk uit ontstaen, en het was afschrikkelyk. Vyf dier ellendelingen werden gedood ; de anderen, byna allen gekwetst, vlugtten weg, onder eenen regen van steenen die door de vrouwen hun naer den kop geworpen werden en onder het geweervuer der boeren. Men verhaelt dat het opperhoofd Marj, gewond op den grond uitgestrekt liggende, gebaerde dood te zyn, en dat hy, zich opgeregt hebbende op de stem eener vrouw die hem op eenen medelydenden toon toeriep, deze vrouw, eenen schroomlyken steen nemende, en hem mede het hoofd vermorzelde. Deze zyn eilaes ! de schroomlyke uiterste waerlos de inwoners van een gelukkig land gebragt zyn, wanneer zy zich de prooi zien worden van de agenten der revolutie.

» Rond den middag, te Callalto, hood zich eenen anderen hoop revolutionnairen aen, insgelyks uit Corsoli vertrokken. Zy kwamen aen het opperhoofd Fantini, dier stad Callalto, spoedige hulp vragen voor Marj, en zyne gezellen, te Pereto handgemeen met de burgery. De kolom vertrok aenstonds naer die bestemming, maer onder wege vernemende wat er te Pereto gebeurd was, keerde zy naer Carsoli terug, de voetpaden volgende die naer de toppen der bergen geleiden. Nu, nauwelyks had Carsoli zich van de tegenwoordigheid der revolutionnairen verlost gezien, of het verklaerde zich ook voor den Koning Frans II, en toen de inwoners de revolutionnairen zagen wederkeeren, riepen zy alarm en liepen te wapen, de gereedschappen hunner werken nemende, want zy hadden maer weinig geweeren.

» De boeren der omliggende plaetsen kwamen ook in allery! toegeloopen en stelden aen hun hoofd den brigadier Joseph Addieghi, die er in gelukte zich van vyftig geweeren der nationale wacht meester te maken. Het gevecht was kort. De revolutionnaire benden werden uiteen geslagen en, verscheidene dooden achter latende, vlugtten zy heen naer de forteres van Callalto. Van den kant der burgers, waren een man en eene vrouw gedood.

» De revolutionnairen hebben wederwraek genomen en geheel Pereto geplunderd, verwoest en verbrand.

» Te Tagliacozzo, op het grondgebied der Kerkelyke Staten, hebben soortgelyke buitensporigheden plaets gehad. Eene bende van 1000 mannen heeft de stad geplunderd en verscheidene huizen verbrand.

» In de omstreken van Viterba, en overal waer de Franschen in garnizoen niet liggen, plunderen en verwoesten zy de dorpen en landen. Masi ligt met 3000 man te Montefiascone, in het zigt der Franschen. Hy houdt de rytuigen aen en plundert ze uit. Op alle opmerkingen antwoord hy dat hy te samen doet met de Franschen. Daer zyn er die het gelooven, maer wat eer kunnen de Franschen uit zulk eene samenwerking ophalen? Lamoricière met zyn legerlje heeft gansch het pauzelyk grondgebied weten te beveiligen. Goyon zal niet doen gelooven dat met 25,000 mannen, hy moeite heeft om de kleine uitgestrektheid des erfdeels van Sint-Pieter te beschermen. »

Italiën.

Men schryft uit Roomen, 20 october : 1860

« Verleden zondag morgen, ten 9 uren, had Mgr Liberati, kanonik der St-Pieters kerk en lid van verscheidene openbare administratien, de kerk der Stigmaten verlaten, in welke hy mis had gelezen voor de kinderen van het gesticht Tata-Giovanni, waervan hy directeur is. Toen hy zich naer zyne wooning, in eene straet, gelegen naby den Gesu, begaf, ontmoette hy eenen jongeling, die hem eenen messteek in den onderbuik toebragt en zyn wapen in de wonde liet steken.

» De prelaet was doodelyk gewond ; hy had de magt nog om het mes uit de wonde te trekken, doch hy kon geen enkel woord uitbrengen en gaf welhaest den geest.

» De moordenaer is aengehouden ; men verzekert dat hy eene nauwe bloedverwant is van zyn slagtoffer en dat hy zelfs in zyn testament is begrepen.

» Deze dood heeft eene groote opschudding te Roomen veroorzaekt ; men denkt dat de politiek vreemd is aen die moord.

» Generael Lamoricière is hier verleden zondag avond aengekomen. Verscheidene persoonen welke van zyne aenkomst verwittigd waren, wachtten hem in de statie ; hy begaf zich naer zyn hotel op het Spanje-plein.

» M. Lamoricière brengt een verslag in gereedheid, niet alleen over het gevecht van Castelfidardo, maer ook over al de gebeurtenissen, waeraen hy deel heeft genomen.

» Men deed het gerucht loopen, dat hy tot minister van oorlog zou benoemd worden ; doch de generael schynt niet geneigd zich aen het hoofd te stellen van een ministerie, hetwelk voortaen zonder doeleinde is geworden.

» Sedert eenige dagen schynt Pius IX zyne gewoone helderheid en gerustheid terug gekregen te hebben. Hy houdt zich met de zaken bezig en heeft M. de Corcelles gelast de rekening der financiele hulpmiddelen van den Staet op te maken.

» De H. Vader heeft M. Bedelièvre verzocht zich met de vorming van eene lyfwacht bezig te houden ; dezelve zou uit 4000 Franschen samengesteld zyn.

» Pius IX schynt van elk inzigt om Roomen te verlaten te hebben afgezien, herhaelde malen heeft hy zich in dien zin aen eenige persoonen van zyn gevolg uitgedrukt. »

De Heilige Vader heeft het ridderkruis der Pius-orde opgedragen aen de officieren, onder-officieren en pauzelyke schutters die zich meest hebben doen onderscheiden tydens den laetsten veldtogt.

BURGERLYKE STAND DER STAD TONGEREN,

van den 26 october tot den 2 november 1860.

GEBOORTENS 7. — 1 jongen, 6 meisjes.

HUWELYKEN 1. — Tusschen : Jan-Michaël Classen, weduwenaer van Anna-Catharina Werry, kramer, geboren te Maeseyck, 62 jaren, en Maria-Sibilla Laroche, weduwe van Jan Jorisken, geboren te Roosteren, 54 jaren.

STERFTENS 2. — 2 mannen, 0 vrouwen, 0 jongens, 0 meisjes.

Lambertus Thommis, koetsier, geboren te St-Truiden, 40 jaren. — Simon-Josef Vantessen, weduwenaer van Maria-Margaretha Cleynen, zonder beroep, 79 jaren.

HANDELSBERIGTEN.

TONGEREN, den 31 october.

Tarwe, *froment*, de zak van 103 kilos.	fr.	31-25	af 3,75
Rogge, *seigle*, » 94 »		19 00 tot 19-50	af 1,00
Gerst, *orge*, » » »		22-00 tot 23-00	
Spelt, *épeautre*, » een mud		22-00	af 1,00
Haver, *avoine*, » 75 kilos.		15-00 tot 16-00	
Brood, *pain*, den kilo.		0,21	af 0,01

LUIK, den 29 october.

Tarwe, *froment*, de 103 kilos	fr.	39-00
Rogge, *seigle*, « 94 »	»	22-00
Gerst, *orge*, « 94 »	»	23-00 tot 24-00
Spelt, *Epeautre*, de 112 »	»	27-00
Haver, *avoine*, de 150 »	»	32-00 tot 34-50

AUBEL, den 29 october.

Tarwe, *froment*, den hectoliter	fr.	28-12
Rogge, *seigle*, » »	»	18-25
Haver, *avoine*, » »	»	9-00

HASSELT, den 30 october.

Tarwe, *froment*, den hectoliter.	fr.	32-00	af 1,00
Rogge, *seigle*, »	»	20-00	af 1,00
Gerst, *orge*, »	»	22-00	
Haver, *avoine*, »	»	18-70	af 1.30
Genever, *genièvre*,	»	84-00	

BRUSSEL, den 2 november.

Tarwe, *froment*, den hectoliter.	fr.	26 38	af 1,08
Rogge, *seigle*, » »	»	15-57	af 0,10
Gerst, *orge*, » »	»	11-42	
Haver, *avoine*, de 100 kilos.	»	23-74	op 0,87

LEUVEN, den 2 november.

Tarwe, *froment*, den hectoliter.	fr.	27-03
Rogge, *seigle*,	»	14-86
Gerst, *orge*,	»	14-65
Haver, *avoine*,	»	9-96
Koolzaed, *graine de colza*,	»	00-00
Koolzaedolie, *huile de colza*,	»	92-74
Gezuiverde d.to. *dito épurée*,	»	97-74
Lynolie, *huile de lin*,	»	70-08

ANNONCES.

KANTOOR VAN DEN

Notaris Jacquinet, te Herve.

VRYWILLIGE OPENBARE VERKOOP

VAN

TWEE PACHTHOEVEN EN WERLANDEN, TE HERVE.

De notaris JACQUINET, residerende te Herve, zal op dingsdag 27 november 1860, 's namiddags ten 2 ure op het Raedhuis te Herve, in het openbaer verkoopen :

Gemeente Herve :

1° Eene weide, groot 94 aren 94 centiaren, gelegen te Vieux-Riège, kad. n° 25.

2° Eene weide, groot 88 aren 45 centiaren, ter zelfder plaetse, kad. n° 29.

3° Eene weide, groot een hectaer 37 aren 11 centiaren, terzelfder plaetse, kad. n° 31.

Gemeente Bolland en Batice :

4° Eene pachthoeve, gelegen te Haubremont, gemeenten Bolland en Batice, bestaende in pachterswooning, schuer en stallingen, tuin, boomgaerd, weiden en bouwlanden, te zamen groot negentien hectaren 84 aren 24 centiaren.

Gemeente Thimister :

5° Eene pachthoeve, gelegen te Serésée, gemeente Thimister, bestaende in wooning, schuer en stallingen, tuin en zes weiden, te zamen groot 12 hectaren 72 aren.

Verder narigt te bekomen by voornoemden notaris JACQUINET, te Herve, en by den notaris JESSÉ, te Maestricht.

ÉTUDE DU NOTAIRE

Timmermans, à Cortessem.

VENTE

DE

TRÈS-BEAUX CANADAS,

A EGGERTINGEN, SOUS VLIERMAEL.

Mercredi, 7 novembre 1860, à 10 heures du matin, à la requête de M. comte D'OULTREMONT DE DURAS, le notaire TIMMERMANS vendra pdbliquement, à crédit et sur le lieu .

80 canadas des plus beaux, de grosseur et longueur extraordinaires, croissant dans le verger de la ferme d'Eggertingen, le long de la chaussée.

TE HUREN VOOR DEN 15 MAERT 1861,

EENE WINNING,

GELEGEN TE BOIRS, BY GLONS,

met aenhoorige gebouwen, hof, weiden en akkerlanden van eene grootte van drie en twintig hectaren.

Zich te adresseeren aen M. RENAERS, te Glons.

BERIGT

Den 11 november aenstaende zal er een SCHAEP afgeworpen worden by JACOBUS DARDEN, te Genoels-Elderen.

STUDIE VAN DEN

Notaris Neven, te Tongeren.

GROOT VERKOOP

VAN ZEER DIKKE

CANADAS BOOMEN.

Op maendag 5 november 1860, om 9 uren 's morgens precies, zal de heer SLEGERS, publiek ter plaetze, door den notaris NEVEN laten verkoopen :

200 canadas boomen van eene buitengewoone lengte en dikte, staende uitgewassen in eene weide genaemd, *de rausbeek*, achter de kerk kort by het dorp te Vliermael.

Op krediet en onder conditien aldaer voor te lezen.

ZEGT HET VOORTS.

VENTE PUBLIQUE

DE

BOIS TAILLIS ET D'ARBRES.

Lundi 12 novembre 1860, à 9 heures du matin, le notaire NEVEN de Tongres vendra publiquement et à crédit au pied des arbres :

1° Le beau bois taillis, croissant sur un bois d'environ un hectare, sous Heurn-St-Pierre, commune de Vechmael, en lieu dit *op heideveld*.

2° Quelques beaux frênes et 28 chênes propres au charronnage et à tous usages, croissant dans 2 prairies, dites *op heideveld* et *planteryke*, sous le dit Heurn-St-Pierre.

VENTE CONSIDÉRABLE

DE

TRÈS-BEAUX CHÊNES.

Lundi 3 décembre 1860, à 9 heures du matin, le notaire NEVEN de Tongres vendra publiquement et à crédit, dans le bois nommé *Vinckeroybosch*, à Wellen :

37 beaux chênes d'une grosseur et élévation extraordinaires, la plupart ont 3 à 4 mètres de circonférence.

Ces arbres sont d'un transport facile, le bois est situé à un kilomètre de la chaussée de Tongres à Hasselt, et une route empierrée y conduit.

UIT TER HAND TE KOOPEN

onder zeer voordeelige conditien wegens de betaling,

Een goed commercie huis, gelegen op den grooten markt te Tongeren, bewoond door den bakker Zweeck.

Een vierde van den koopprys zal betaelbaer zyn, het overige zal kunnen staen blyven.

Zich te adresseeren, n° 32, op den markt te Tongeren.

TE HUREN

VOOR 15 MAERT 1861,

Een huis dienstig voor allen handel, gelegen in de Maestrichterstraet, te Tongeren, thans bewoond door Louis Vanderheyden.

TE HUREN

VOOR DEN 15 MAERT 1861,

Een commercie huis, met stallen en aenhoorigheden, gelegen te Horpmael in de Smisstraet.

Zich te adresseeren aen M. MATHÉI, te Horpmael.

TE KOOP

extra-schoone jonge vette Olmen en Canadas Boomen.

Zich te adresseeren op het kasteel te 's Heeren-Elderen.

BOUGIES DE L'ÉTOILE

ET CHANDELLES DE BRABANT,

chez M.-F. COLLÉE, grand'place, N° 20.

MEN VRAEGT

eenen bekwamen RADEMAKERS of SCHRYNWERKERS-KNECHT, per jaer of wel per dag.

Zich te adresseeren by RENIER KNAPEN, rademaker te Hex.

Indien gy na verloop van een jaer en eenen dag geenen ridder hebt gevonden, die, van uwe onschuld overtuigd, voor u in het strydperk wil treden, zoo zult gy op de groote markt van Keulen den brandstapel betreden !

— Myn edele heer, antwoordde Praxeda, ik bid den Opperheer dat zyne goedertierendheid my niet begeve, en ik hoop dat door zynen hoogen bystand de waerheid en de onschuld zullen zegevieren,

— Het zy zoo, sprak de Keizer, en by liet zyne gemalin naer eene afgelegene, sombere binnenzael geleiden, die haer tot gevangenis moest verstrekken.

En reeds drie honderd vier-en-zestig dagen was zy opgesloten en verlaten, en in weerwil van hare betuigingen, in weerwil van de beloften die zy liet afkondigen, was voor haer nog geen ridder opgetreden — zoo vervaerlyk klonk de naem van hare aenklagers.

Gedurende hare afzondering bragt Praxeda eenen zoon ter wereld : zy voedde en verzorgde het arm schepselken zonder eenigen bystand te genieten. Slechts Douce van Provence, die sints drie jaren haer schoon maer door den kryg geteisterd en onveilig vaderland was ontweken, en in het hof van hare leenvrouw eene schuilplaets had gezocht en gevonden : slechts Douce van Provence bleef hare Vorstin getrouw tot in het diepste van haren rampspoed.

Helaes ! niet meer dan drie dagen bleven nog overig aen de hoop der beide vriendinnen, en Douce's zendeling kwam niet weder en zy vernam niets van hem. Ook haer begon de vertwyfeling te overmeesteren, die reeds Praxeda folterde.

Wat Hendrik betreft, geene smert was met de zyne te vergelyken ; als Keizer, als vader en echtgenoot door denzelfden slag drievoudig getroffen, had hy openlyk de belofte uitgesproken ter kruisvaert te gaen, om 's Hemels toorn af te keeren. De dag, dien hy tot eindperk van het uitstel en dus tot de voltrekking van Praxeda's doodstraf had vastgesteld, naderde voor hem even dreigend, even ontzettend, even snel als voor zyne jonge vrouw. Hy had zich aen alle Staets-aengelegenheden en zorgen onttrokken : in het binnenste van zyn paleis verwyderd, voor niemand toegankelyk, wachtte hy en leed hy, gelyk Praxeda wachtte en leed.

De drie honderd vyf-en-zestigste dag brak aen.

Hendrik had zyn morgendgebed uitgestort : een vreemde ridder, uit verre landen gekomen deed hem een onmiddelyk gehoor verzoeken.

De gryze Vorst sidderde en tegen zyne gewoonte gebood hy den onbekende voor hem te geleiden.

De ridder trad binnen en boog een knie ter aerde ; de Keizer wenkte hem op te staen en vroeg den vreemdeling naer de reden zyner komst.

— Vorst, was het antwoord, ik ben een spaensche edelman, ik heb vernomen dat uwe doorluchtige gemalin door twee uwer ridders wordt beschuldigd van een verachtelyk misdryf ; dat, zoo na verloop van een jaer en eenen dag niemand ter harer verdediging optrad, de brandstapel haer verwachtte, De roem van hare deugdzaemheid kwam tot my voor de tyding harer zoogezegde misdaed : ik ben van hare onschuld overtuigd en toegesneld om hare lasteraers den stryde te dagen.

— Ridder, riep Hendrik, ik heet u welkom. De eer die hy haer toedraegt, is groot.

Gy komt in tyds, want nog slechts twee dagen bleven ons over.

— Heer Keizer, hernam de vreemdeling, ik heb niet alles gezegd. Vergun my een oogenblik onderhoud met de Keizerin. Ik wil weten of myne overtuiging gegrond is. Indien Praxeda my schuldig schynt, zoo zal ik noch mynen arm, noch myne ziel voor haer in de weegschael stellen ; maer is zy onschuldig, dan zal ik hare eer ophouden, niet tegen een enkelen lasteraer, niet tegen twee, maer tegen alle de ridders van Duitschland, indien het zyn moet.

— Uw verlangen is billyk ; aen hetzelve zal worden voldaen.

De ridder boog zich en wilde gaen ; maer Hendrik hield hem met eenen wenk terug.

— Heer ridder, hebt gy de belofte gedaen uw vizier gesloten te houden ?

— Neen, Vorst.

— Zoo ligt uwen helm op, ik verzoek het u, op dat ik de trekken onthoude van hem, die zich voor myne eer opoffert.

De onbekende deed wat Hendrik verlangde : deze zag een bruin en sprekend, maer hoogtens negentienjarig gelaet. De Keizer slaekte eenen zucht, want hem schoot te binnen dat Gunthram von Falkenburg en Walther von Than beiden in de kracht huns levens waren.

— De hemel versterke en bescherme u, ridder, want zy schynt my wel jong voor de taek, die gy hebt aengevangen. Bedenk wat gy doet, nog is het tyd uw woord terug te nemen.

— Men geleide my tot de Keizerin, was des jongelings antwoord.

— Zoo ga ! hernam de Vorst, hier is myn zegeling : voor hem ontsluiten zich hier alle deuren.

De ridder boog zich nogmaels, kuste Hendriks roemryke hand en verliet de zael. Tien minuten later stond hy voor de ongelukkige Praxeda.

Zy was op een rustbed uitgestrekt ; het kind sliep aen haren boezem. Zy bleef onbeweeglyk en rigtte de oogen niet van haren zuigeling af. Zy dacht dat het de ciepier was.

De vreemdeling aenschouwde een oogenblik dit roerend tafereel ; toen sprak hy op eenen zachten toon :

— Kan het u behagen, mevrouw, een oogenblik uwe blikken te slaen op een man, die verre van hier is gekomen alleen uit liefde voor uwen naem ? Men heeft u beschuldigd, ik bied u mynen arm ; antwoord my gelyk gy God zoudt antwoorden, wanneer hy tot u de vraeg rigtte die ik u voor zyn aenschyn doe. Wat hebt gy u te verwyten, zeg my de waerheid.

— Zoo zeg my eerst, wien ik myn hert zal openleggen, wie de edelmoedige redder is, dien de bermhertige Hemel tot my zendt.

— Myn gelaet, mevrouw, mag ieder hier beschouwen ; want het is hier niemand bekend. Myn naem zweer ik u alleen te zullen zeggen. Ik ben Raymond Bérenger, graef van Barcelona.

(Wordt vervolgd.)